

શ્રી
ઉન્નતિ પ્રકાશ.

૨યી પ્રસીદ્ધ કર્તા.

ઈશ્વરલાલ મોહનલાલ ઠાકર.

મુ. આજોલ.

(ઉત્તર ગુજરાત)

સંવત ૧૯૬૯.

સને ૧૯૧૩.

આવૃત્તી ૧ લી. પ્રત ૧૨૦૦.

કીંમત ૦-૧-૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
અંપીરાઈટ-સંગ્રહ

૪૪૮૨

અમદાવાદ યુનાઈટેડ પ્રિ. એન્ડ જ. એ. કં. લિમિટેડના
પ્રેસમાં મેનેજર મોહનલાલ મુલચંદ શાહે છાપ્યું.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૮૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ઉચ્ચાદિ પ્રકાશ

વિષય ૬ - ૬

વાંચો.

પ્રસ્તાવના.

વાંચો.

દુનિયાના દરેક પ્રાણીને સુખની ઇચ્છા હોય છે પણ તેનો રસ્તો
ન જડવાથી ઘણાક માણસો ઉલટાં ગાથાં ખાયા કરે છે. જો
સુજન વર્ગને તે ખરો રસ્તો ખોળવો હોય તો આ પુસ્તક
વાંચવાની જરૂર છે સંસારમાં આપણે શી
ફરજો બજાવવી અને કયા રસ્તે વર્તવાથી
સુખી થવાશે તે સમજીનું કટકું જ્ઞાન
પ્રાપ્ત થવા જેવું છે તે વાંચવાથી ખાત્રી
થશે. અને તેનું દુકાણમાં વિવેચન
જણાવેલું છે જેથી વાંચનારને
હર્ષ થયા વિના રહેશે નહિ
ઘણું કરી વિદ્યાર્થી વર્ગને
તો પાસે રાખી વાંચ-
વું જ જોઈએ.

વું જ જોઈએ.

ઉત્પત્તિ પ્રકાશ.

હરિખીત છંદ.

સુભ શક્તિને વંદન કરી, પ્રણમુંછું હું વિશ્વશને,
 હિન્દ દેવી સહાય કરજો, ભાગ્યહિન આ દેશને;
 આર્ય ઉત્સુક નર વિરો આ, આર્યા વર્ત ઉર ધારજો,
 દેશોત્તતી શુભ કાર્યમાં તમે, ચિત્તને સાધિત કરો. ૧
 શ્રીમંતને ધીમંત ધીર કદિ ધર્મથી ચુકશે નહિ,
 હુન્નર રૂપિ રણુ ગુઝવી, યશ મેળવો ભારત મહિ;
 ઉદ્યોગની વિશાળ શાળા, દેશ માહે ખોલીને,
 આશીષ સદ્ય લો બાળની, તન મનને ધન રોળીને ૨

જન્મીને શું કરવું.

જગમાં જન્મીને શું કરવું, ભણીગણી ડાહ્યા થઇ વીચરવું.
 „ માબાપ શેવામાં ચિત્ત ધરવું.
 „ નીતિ માર્ગે રહી ઉદર ભરવું
 „ સંસાર સુધારામાં ફરવું.
 „ સૌ સત્ય પ્રીયને હિત વદવું
 „ નીતિ બીજ વાવીને મરવું
 „ દેશની સેવામાં ચિત્ત ધરવું
 „ સ્વદેશ ઉદ્ધારી ઉદ્ધરવું

- „ સદ્ગુણ સેવી હરીમાં રમવું
 „ સૌ સ્વાર્થ તણ પ્રભુમાં ઠરવું
 „ વાસના તણ ચિત્ત સ્થિર કરવું
 „ મરવાની પહેલાંથી તરવું

વિદ્યા વિષે

ધન ચોરે લૂટાયને, ખાધે ખૂટી જાય,
 વિદ્યા અખૂટ ગુપ્ત ધન, ચોરે નવ લેવાય;
 વિદ્યા ધન સૌ ધન વિષે, સર્વોત્તમ કહેવાય,
 અક્ષય અમુલ્યને વળી, ચોરે નવ લેવાય.
 નીચમાંથી વિદ્યા લહો, કનક પડ્યું હોય કીચ,
 વીખમાંથી અમૃત લહો, સ્ત્રી રત્ન કુળ નીચ;
 શીયળ રૂપ નારી તણું, ક્ષમા તપસ્વી રૂપ,
 કાચલ કેર રૂપ સ્વર, વિધ રૂપ કુરૂપ.
 જનના મન વિદ્યા રહી, નિશ્ચય એવા જાણુ
 જેમ ખીજમાંહી રહ્યું, ઝાડ નકી પરમાણુ;
 નૃપતિ વિદ્યા નહિ લૂંટીલે, બાધ ન માગે બાગ,
 બાર કશે નવ દેહને, વાપરી થાય અથાગ.
 સાપ ચોર કે અગ્નીની, કશી ન તેને ખીક,
 દેશપતિ સન માનદે, ખાન પાન બહુ ઠીક;

લવણા સમકો ધન નહિ, અમૃત રૂળ દાતાર,
કલ્પ વૃક્ષ સમ જાણવી, સર્વોત્તમ સુખકાળ.

ધન પ્રાપ્ત કરવાનાં સાધન.

ધૈર્ય, શાન્તિ, ઇન્દ્રિય નિગ્રહ, પવિત્રતા, કરુણા, મૃદુ બાપણુ અને મિત્ર પ્રીતિ એ ધન પ્રાપ્ત કરવાનાં સાધન છે અને પ્રયત્ન, ઇન્દ્રિય નિગ્રહ, ચતુરાઈ, સાવધાણું, ધૈર્ય સ્મરણશક્તિ અને વિચાર પૂર્વક કૃત્ય કરવાં એ મોટાઈનાં કારણ છે.

પાતિનાં લક્ષણ.

આત્મજ્ઞાન, સારી વાતનો આરંભ, સહન શીલતા નિરંતર ધર્મ નિષ્ઠા, સ્વત્ય કર્મ, નિષ્ઠ કર્મ ન કરવાં આસ્તિકતા અને ધર્મપર શ્રદ્ધા, ક્રોધ હર્ષ અને ખીજનું અપમાન કરવાની ટેવ ન રાખવી નિર્લજ્જપણું અને મોટાઈ રાખતો નથી જેનાં યોજેલા કામ અને વિચાર પહેલેથી કાઢના જાણવામાં આવતાં નથી કયાં કેડે જણાય છે તાક તડેકો, બય ઉપભોગની ઇચ્છા વૈભવ અને ફરી-ફરતા એ જેનાં કામમાં અડચણ કરતાં નથી, ઝટ સમજી જવું, શાન્ત પણે સાંભળી લેવું, સમજીને કામ કરવું અને પૂછ્યા વિના લોકોને શાણપણુ ન શીખવવું, મુવાનો સોફ કરતા નથી આપતી વખતે મુઝાતા નથી નિશ્ચય કરીને આરંભ કરે છે, આરંભ કરી અધવચ

છોડી દેતા નથી મન સ્વાધિન રાખે છે, શેઠ ખાતો નથી સમય સૂચક છે, શીખેલું ધ્યાનમાં રહે છે.

વિપત્તિ ઠાળવાને શું કરવું.

વિપત્તિને પુંઠ નહિ પણ આંખ દેખાડો તોજ તમારા પર આવતી વિપત્તિ તમને નવ ગજના નમસ્કાર કરતી દૂર ભાગશે વિપત્તિ પર જ્યાં સુધી દયા ખાશે અને તેનું પાલણુ પોષણ કરશે ત્યાં સુધી તે તમારાથી અળગી થશે નહિ પણ જરા ચમત્કાર દેખાડશે ત્યારેજ તે નમસ્કાર કરતી તમારાથી દૂર થશે અને જય પામી તમે જોશો તો તમારી દુર્જનતાને જોઇ તે ચાર ઘણી વીકટ થઇને તમને દર્શન આપશે પરંતુ હૃદયના બળ અને આગ્રહ પૂર્વક તેના સન્મુખ ધસશો તો આકાશમાં વીજળી ચમકીને જેમ અદસ્ય થઇ જાય તેમ તમારા જોત જોતામાં તે અળપાઇ જશે કુતરાની સન્મુખ થતાં કુતર જેમ તત્કાળ દોડી જાય છે તેમ વિપત્તિ પ્રતિ કરડી આંખથી જોવાથી તે ઊભી પુંછડીએ નાશી જાય છે માત્ર બળ પૂર્વક તેના સન્મુખ થતાં આવડવું જોઇએ હાથે કરીને બિંદુ જેવડી વિપત્તિને સીંધુ જેવડી કરી નાખવી નહિ ભય શંકા વગેરેના વિચાર રૂપી વિપત્તિઓના દુતોથી સાવધ રહો કારણ કે તે ચેતવણી આપનાર સ્વર છે.

બુદ્ધિ માન થવા વિષે.

કામ અને ક્રોધનો ત્યાગ કરે છે. સુપાત્રને દાન આપે છે; સાર અસાર જાણે છે, ઝડપથી કામ કરે છે દુર્બળનું અપમાન કરતો નથી પ્રસંગ આવે શત્રુની પણ સાવધ પણે શેવા કરે છે બળવાન જોડે વેર બાંધતો નથી યોગ્ય સમયે પગાક્રમ કરે છે, દેશના આચાર અને રીતભાત જાણે છે, જાતિ ધર્મ જાણે છે, દંભ, મોહ, મત્સર, પાપ કર્મ મંડળી જોડે ગર્વિષ્ટ ઉન્મત અને દુર્જન જોડે વાદ એ સધળું છોડી દે છે.

સુખી થવા વિષે.

ધન લાભ, શરીર સુખ, મધુર ભાષણ કરનાર સ્ત્રી, આગ્રા પાળનાર પુત્ર અને જેથી દ્રવ્ય પ્રાપ્ત થાય એવી વિદ્યા આરોગ્ય કરજ ન હોયું, પ્રવાસ કરવાની જરૂર ન હોવી, સાધુ પુરુષની સંગત, પેટપુર આવક અને કોઈનો ભય ન હોવો, વિના કારણ ધરમાંથી બહાર જતો નથી દુષ્ટની સોજત કરતો નથી, પારકી સ્ત્રીની ઇચ્છા કરતો નથી, ઢોંગ અને ચોરી કરતો નથી અને મધપાન કરતો નથી એ સદા સુખી રહે છે.

લોક પ્રીતિ મળવવા વિષે.

પૂછવાથી ખરૂં બોલવું લોક જોડે ટંટો ન કરવો, માન ન મળે તો ગુસ્સે થવું નહિ કોઈની અદેખાઈ કે નીંદા કરવી નહિ મોટા જોડે વિરોધ ન કરવો નકામું બોલવું નહિ, કોઈ માળ દેતો સહન કરવી.

સત્કર્મ.

સત્ય, દાન, ઉદ્યોગ, અદેખાઈ ન કરવી ક્ષમા અને દૈય જો છ ગુણનો પુરૂષે કદી પણ ભાગ ન કરવો, મનુષ્ય સદા કર્મ મન અને વાણીથી જે કરે છે તેના જેવી તેની બુદ્ધિ થાય છે, સદ્કર્મ ધર્માચરણ, વિદ્યા, પ્રયત્ન, નિષ્કપટપણું અને વારંવાર સાધુની સંગત જો મનુષ્યનો ઉદ્ધય કરે છે મનમાં ખેદ ન કરવો જો સંપત્તિનું લાભનું અને કલ્યાણનું મૂળ છે.

મિત્ર વિષે.

જેના ક્રોધનો પોતાને ભય લાગે છે, અને શંકા લાવી બોલવું પડે છે તે મિત્ર નથી પરંતુ જેનાપર આપની પેઠે વિશ્વાસ રાખવાને હરકત નથી તેજ મિત્ર બાકીના સોગતી જાણવા, કોઈ પણ પ્રકારનો સબંધ ન છતાં મિત્રતાથી જે પોતાની જોડે વર્તે છે તેને પોતાનો મિત્ર અને બંધુ જાણવો.

પૈસાને શુ કરવો.

મનુષ્યે સર્વદા પૈસાનો સદ્ ઉપયોગ કરવો જોઈએ તેનો કોઈ દિવસ નહારા રસ્તે ઉપયોગ કરવો નહિ કંજુસ માથુસ પોતાની પુંજનો સદ્ ઉપયોગ કરી શકતો નથી અને પોતે પોતાની જરૂરીયાતો પૂરી પાડી શકતો નથી, માટે શ્રીમંતોએ પોતાની પુંજનો અમુક ભાગ ખીજે રસ્તે વાપરવા કરતાં ખાસ કરીને યુવાન નરોને કેળવણી આપવા સાર વિદ્યા સંપાદન કરાવવી જોઈએ આથી પોતાનું નામ અમર રહેશે અને ખીયારા બાળકો સુખેથી કેળવણી અદ્ય કરી શકશે અથવા પૈસાનો ઉપયોગ એવો થવો જોઈએ કે ગરીબ વર્ગને હુન્નર આદિ કારખાનાં ઉઘાડી ધંધે લગાડવા કે જેથી સારી પાચરીપર ચડી શકે. શ્રીમંતો પોતાની દરજ સમજી પોતાની પુંજનો ઉપયોગ સારી રીતે કરી શકે તો આપણા દેશનો ઉદ્ધાર થયા વિના રહેજ નહિ.

પૈસાનો સદ્ ઉપયોગ ન કરે તો છેવટે ધણીજ નરસાં પરીજામ આવે છે, બાપ પિતા, સગાં બહાલાં કુસંપ કળયો કરે છે, વિશ્વાસઘાત કરે છે અને ઐક્યતા છોડે છે પૈસો તે એવી ચીજ છે કે જેથી સંપ જરાવાર પથુ ટકી શકતો નથી.

કોઈથી ઉત્પન્ન થનાર દાપ.

મમળા, ભુગદું, દિવસે ઉંધવું, પારકાની નિંદા ગાવું, બળવું, નાચ અને નકામા ફર્મા કરવું એનો ત્યાગ કરવો, પૈશુન્ય,

સાહસ, દ્રોહ, અદેખાધ ખીજના ગુણમે દોષ લગાડવો પારકાનું દ્રવ્ય લેવું કઠોર ભાષણ અને કુર દંડ એટલાનો ત્યાગ કરવો.

સુબોધ વચન.

- ૧ કામ અને ક્રોધનો ડાહ્યા માણસે ત્યાગ કરવો.
- ૨ શાહુકારી સાચવ્યાથી એક પૈસામાં રાજ્ય મળે.
- ૩ ક્રોધનું અપમાન થાય એવાં આચરણ રાખવાં નહિ તથા ક્રોધ બરી અને લુપ્તી વાણીનો ત્યાગ કરવો.
- ૪ ઉધારે ચીજ લાયવી નહિ.
- ૫ જાત મહેનત વિના જર અને જશ મળતો નથી.
- ૬ નાગરવેલનાં પત્રને ફલ, રાજદંસ, તુરંગમ સિંહ, ગજને સત્પુરુષ એ વિદેશ સંચરે તેમ તેમ મૂલ્યમાં વધતા જાય છે.
- ૭ પ્રસંગે કહેલું વાક્ય, પ્રસંગે વાપરેલું શસ્ત્ર અને પ્રસંગે અદ્ય પણ દૃષ્ટી એ બધાં કોટી ફળ આપે છે.
- ૮ જેટલો ભાગ કંઠે ધારી લે તેટલી દોલતનો ધણી તે થાય જેમ કે જેટલી મૂડી અને બાતુ ગાંઠે બાંધી લે એટલે સુધી જવાની સીદ્ધી થાય.
- ૯ થોડાક દોષવાળુ અને બહુ લાભવાળુ કાર્ય બુદ્ધિમાને જરૂર કરવું.
- ૧૦ ઉત્તમને સામથી શુરાને બેદથી નીચને દામથી અને સમાનને દંડવત પ્રણામથી સધાય છે.

- ૧૧ પોતાનાં દાન, અહાર, સૂકૃત, દ્રવ્ય, શુભ, દુષકર્મ
મર્મ, મંત્ર એટલાં પારકાને કહેવાં નહિ.
- ૧૨ વપુ, વિદ્યા, વચન તથા વિભવ એમ વકારથીજ
નરની ઉન્નતી છે.
- ૧૩ ભૂમિપતિ, વર્ષાપતિ, બાળક, વૃદ્ધ, તપથી અધિક હોય
તે, વિદ્વાન, સ્ત્રી, મૂર્ખ ને ગુરુ એટલાંને ડાહ્યા માણસે
સામુ ઉત્તર આપવું નહિ.
- ૧૪ ભાણા વેવાર ત્યાં નાણા વેવાર ન રાખવો.
- ૧૫ ન્યાયથી પવર્તતો હોય તેને જનાવરો પણ સહાય
થાય પણ અન્યાયથી ચાલનારને બધું તજે છે.
- ૧૬ ગજ જીવાની, ગયો વખત, દુશ્મન અને ધધો ફરી ફરી
આવતાં નથી. માટે તે સમયસૂચક સાધવો.
- ૧૭ ક્રોધ ભરી અને લૂખી વાણીનો સદા ત્યાગ કરો.
- ૧૮ જે દ્રષ્ટિએ પ્રત્યક્ષ દીકું ન હોય તે મોહથી કરીને
માની બેસવું નહિ. અને જે દૃષ્ટિએ પ્રત્યક્ષ થાય તેમાં
પણ યુક્તા યુક્તિનો વિચાર કરવો.
- ૧૯ જોતીષ શકુના દીને ન ગણકારે તેને ક્ષેમ નથી વૈદકને
ન ગણકારે તેને આશુબ્ય નથી નીતિનો દ્વેષ કરે
તેને ભક્ષમી નથી અને ધર્મનો દ્વેષ કરે તેને એમાંનું
કશુંએ નથી.

- ૨૦ વેશ્યા જુગારી પાણી, જૂપ, ધૂત, નાડીધમ અમી,
બિલાકુ, બાળક, ને વાંદર એ દશ કોષ દિવસ આપણું
ચામ નહિ. માટે તેનાતી સદા ચેતના રહેતું.
- ૨૧ આયુષ્ય, રાજચિત્ત, પિશુન, ધન, ખલ રનેહ એટલાને
વિકાર પામતાં વાર લાગતી નથી.
- ૨૨ બ્રહ્મણ, ગાય, સાંઠ, સ્ત્રી, બાળક, વૃદ્ધ અને રાગીષ્ટ
એટલાને કાલા માણસે જીવથી મારવાં નહિ.
- ૨૩ માણસ વહાલુ નથી પણ તેના ગુણ વાલા છે ત્રેવડ
ત્રીજો લાઇ છે.
- ૨૪ જર જમીન અને જોર એનો ઇતમાર રાખવો નહિ.
- ૨૫ સ્ત્રી આગળ સાચી વાત કરવી નહિ.
- ૨૬ પોલીસ ખાતાના સિપાઇની દોરતી કરવી નહિ.
- ૨૭ વિચાર કરી બોલવું સહસા કૃત્ય ન કરવું
- ૨૮ બેકદર આદમીની નોકરી ન કરવી.
- ૨૯ ગુલામ ચાકરનો વિશ્વાસ ન રાખવો.
- ૩૦ કોઇની અદ્ય દાંકવી પણ જોવી નહિ.
- ૩૧ દુશ્મન સાથે મિત્રતા થાય તો સાવધ રહેવું.
- ૩૨ સો રૂપિયાનું નુકસાન થતાં સુધી સગાં સાથે કલેશ ન
કરતાં સંપ રાખવો.

- ૩૩ જે જામ દરબાર તેનાં જામ, ધરબાર. માટે કોઈ ચઢતાં વિચાર કરવો.
- ૩૪ વખત નકામો જવા દેવો નહિ તેમજ જે પૈસો બચાવ્યો તે નવો મેળવ્યા બરાબર છે, દમડી દમડી કરતાં ફપિયો થાય.
- ૩૫ કુખમાં હીમત હારવી નહિ અને સુખમાં છડી જવું નહિ.
- ૩૬ સારાં કાર્યનો સદા અસન્તોષ રાખવો અને પાછળથી તે કયું નથી તેમ સમજવું.
- ૩૭ કોઈ પણ કાર્યમાં કદી નિષ્ફળતા પામવાનો કે સર્વોત્તમ વિજય વિના બીજું કોઈ પણ થવાનો કદી વિચાર કરવો નહિ.
- ૩૮ કોઈ દિવસ ઈશ્વરનું સ્મરણ અને પ્રેમ તથા ભક્તિ પૂર્વક મનવડે નમસ્કાર પણ કર્યા વિના રહેવું નહિ,
- ૩૯ કોઈ પણ મનુષ્યના અંગીભૂત વિચારોની વચ્ચે આકુ આવવું નહિ.

જાહેર ખાખર.

વ્યવહારમાં કુશળતા કેવી રીતે મેળવવી અને તેને માટે કયાં સાધનની જરૂર છે તે સમજાવતું પુસ્તક થોડા વખતમાં બહાર પડનાર છે માટે જરૂર હોય તેમણે તેના સરનામે નામ નોંધાવવું.

ઈશ્વરલાલ મોહનલાલ.

સાંકડી શેરી.

નાનસા જીવણની પોળ.

નવી જાહેર ખાંચર.

સહગૃહસ્થો એક વખત અમારી જાણીતી થયેલી દુકાન મુલાકાત લેવા તરફી લેશે અમારે ત્યાં દરેક જાતના નાખવાનાં તેલો તથા ખુશખોદાર અત્તર, ગુલાબજળ, સરખ મુરખખા, તજ, પીપરમીટ, અજમો, એલચી, ત્રિગેરે જાત જાત અરકો તથા પીપરમીટના પુલ, દારરનું મલમ, અગરબતી, દરે જાતનું ચુર્ણ ત્રિગેરે માલ સારો અને સસ્તો છુટક તથા રથાખંધ પ્રમાણીકપણે વેચાય છે.

તા. ક. અમારા નામનો માલ પસંદ નહી આવવાથી બદલી આપવામાં આવશે, માટે હમારો માલ ખરીદનારે કોઈ ધીંતથી મુઝાવું નહી એજ વિનંતી,

અમનલાલ મુળચંદ—મુરખખાવાળા.

ઠે. રીચીરોડ બાળાહનુપાન—અમદાવાદ ૬૦ નં,

પુસ્તક મળવાનું ઠેકાણું.

વૈધરાજ દલાધર મોહનલાલ ઠા.

આગેલ—તા. વિજાપુર.

